

Endelig er paa Tabel V, Kolonne 10, vist Indholdet af Rødspætter i et Træk med Tobisvaad, saaledes som dette Fiskeri foregaar ved Skagen. — Der foreligger altsaa virkelig et betydeligt Materiale (mange Tusinde Fisk), som ikke kan fratendes en vis Bevistrakt, selv om man altid, hvor man har med Fiskeri at gøre, maa være varsom, særlig hvor det som her bl. a. gælder om at slutte ikke alene ud fra positive Jagttagelser, men ogsaa fra, om jeg saa maa sige, negative, d. v. s. Mangel paa visse Størrelser af Fisk i forskellige Farvande til forskellige Tider.

Foruden Oplysninger om de rent fattigste Størrelser, de fangede Rødspætter havde, angivet for hvert Individ ved . eller , paa en Skala, der betegner danske Tommer, indeholde Tabellerne noget teoretisk, nemlig de paatrykte 0, 1, 2, 3. Ved disse Tegn har jeg villet angive, at den Gruppe af Fiske, udfor hvilken de staa, ere ikke fuldt et Aar gamle (0), ere mellem 1 og 2 Aar gamle (1), ere mellem 2 og 3 Aar gamle (2), ere tre Aar og derover (3). (Senere mere om denne Sag.)

Den Gruppe, der i det mindste til visse Tider (Maj, Juni, Juli o. s. v.) er skarpest adskilt fra de andre Grupper i Henseende til Individernes Størrelse (Længde), er O-Gruppen (se Tabellerne). Den optræder paa Tabellerne fra Maj Maaned som ganske smaa Individuer, ca. 1 Tomme lange, og er fulgt til November, Tabel VI, Kolonne 20 (Skagen), hvor den med smaa maasket Snurrevaad 1892 paavistes at omfatte Individuer fra 2 $\frac{1}{2}$ —4". Der har rimeligvis været endnu mindre Individuer til Stede den Gang ved Skagen; thi i 1893, hvor Løjtnant Hansen særlig fulgte disse unge Fisk (0) ved Bangsbo med Rejehov og Tobisvaad fra Maj—Oktober, vare de mindste (Tabel III) endog kun 1 $\frac{3}{4}$ " lange 19de Oktober. Hvorledes dette nu end er, om der maaske er Forskel paa de forskellige Aar, saaledes at Yngelen snart er lidt hurtigere i Vækst, snart lidt langsommere, skal jeg ikke opholde mig ved (konferer dog Tabel II, Færev, 29de September 1891); det er næppe store Differencer, der her træffes.

Denne O-Gruppe findes talrig repræsenteret i det nordlige Kattegat (Skagen, Halsbæk, Frederikshavn, Bangsbo, ved Hals, ved Limfjorden, ved Mariagerfjord), endvidere kan jeg oplyse, at den findes ved Sjællands Nordkyst (dette staaer ikke paa Tabellerne, men i „Undersøgelserne Nr. 1—238“), den fandtes ved Færev i Bille Vælt 1891 (Tabel II), men ikke i 1892 og 1893, endvidere fandtes den ved Kerteminde og i det nordligste Drefund ved Snekkersten, men Syd for disse Steder har jeg i alt kun fundet 4 Individuer, der maaske kunne henregnes til denne O-Gruppe, de 3 ved Bornholm (Snogebæk), Tabel VIII, et ved Hesnæs paa Falster, „Undersøgelse Nr. 113“, 2 Tommer langt.

Dette Resultat, at disse smaa Rødspætter ere fangede i næsten ubegrænset Antal i Kattegats nordlige Dele, altid umiddelbart ved Kysten, men saa godt som ganske fattes i Farvandene Syd for Fyn, Sjælland og hele den undersøgte Del af Østersøen, er et ganske uomstødeligt Resultat.

Hvorvidt dette Forhold raader ethvert Aar, kan jeg naturligvis ikke sige; nogen Variation heri vil vistnok kunne finde Sted; derpaa tyder jo denne Yngels Optræden ved Færev 1891 og Mangel i 1892 og 93, og det er fra Dr. Apstein i Kiel desuden bleven mig meddelt, at saadan Yngel ej heller af ham kunde paavises i Aar ved Eckernførde-Fjord, men at man havde Individuer fra tidligere Aar, dels fra Kiel, dels fra Neustadter-Bugten. Prof. B. Hensen havde nemlig været saa god paa min Opfordring at lade Dr. Apstein undersøge denne Sag*).

Omend man saaledes maa forudsætte, at O-Gruppens Udbredning ikke er ganske ens hvert Aar, kan jeg dog ikke tvivle om, at det vil vise sig at være en Regel, at saadanne smaa Rødspætter (under ca. 2—3 Tommer) ikke findes i Mængde (undtagen maaske enkelte Steder) ved Østersøens Kyster, og dennes talrige Bestand (f. Eks. ved Møen, se Tabel VIII) af Rødspætter maa derfor fødes andetsteds og senere indvandre til Østersøen.

*) Sr. Cand. G. Duncker har senere haft den Godhed at meddele mig, at han i 1893 har fundet spæde Rødspætteyngel „i Mængde“ under 2 Tommers Længde i Neustadter-Bugten udfor Lybæk, saa at der jo ikke kan være Tvivl om, at nogle af de store Mængder af Yng, der om Foraaret findes i Østersøen, ogsaa maa kunne udvilde sig der i visse Aar i hvert Fald. Indtil der foreligger nærmere Undersøgelser herover, maa jeg dog paa Grund af Yngelens næsten totale Mangel ved de danske Østersøkyster antage, at dette ikke finder Sted i saa betydelig Grad, at man kan tro, at Østersøen har en egen Rødspættebestand, der virkelig forplanter sig der i Mængde og som Regel.